

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єдніться!

БОРОКІВ
ВЕЛИКОГО
ЖОВТНЯ

ЮВІЛЕЙНИЙ ДАРУНОК УКРАЇНИ— 1 мільярд 108 мільйонів пудів зерна!

У К А З

Президії Верховної Ради СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ ГЕРОЯ
СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ ПЕРШОГО СЕКРЕТАРЯ
ЦК КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ тов. ЩЕРБИЦЬКОГО В. В.
ОРДЕНОМ ЛЕНІНА І ДРУГОЮ ЗОЛОТОЮ
МЕДАЛЛЮ «СЕРП І МОЛОТ»

За велику організаторську і політичну роботу по мобілізації комуністів і всіх трудящих республіки на успішне здійснення рішень XXV з'їзду партії по розвитку сільського господарства, забезпеченню високого валового збору зерна в 1977 році, що дало можливість продати державі хліба значно більше встановленого плану і взятих соціалістичних зобов'язань, нагородити члена Політбюро ЦК КПРС, першого секретаря ЦК Компартії України Героя Соціалістичної Праці тов. Щербицького Володимира Васильовича орденом Леніна і другою Золотою медаллю «Серп і Молот».

Голова Президії Верховної Ради СРСР
Л. БРЕЖНЕВ.

Секретар Президії Верховної Ради СРСР
М. ГОРБАЧОВ.

Москва, Кремль, 13 вересня 1977 р.

ЗРОСТАТИ!

У ЦІ ДНІ трудівники сільського господарства України відзначають нову, найбільшу трудову перемогу на хлібному полі: рік 60-річчя Великого Жовтня вони ознаменували рекордним збором хліба, успішним виконанням соціалістичних зобов'язань по продажу його державі. В засідах Батківщини один мільярд 108 мільйонів пудів українського зерна. Свій гідний вклад у хлібову ювілейного року внесли й хлібороби Кіровоградщини. І, правда ж, приємно відчувати свою причетність до трудового подвигу, своє місце в строю переможців. А як піднести, кинь до нових висот діло, якому ти служивши? Згадаймо слова Леоніда Ілліча Брежнєва на травневому пленумі ЦК КПРС. «Треба, — сказав він, — щоб кожна радянська людина ясно усвідомлювала, що головна гарантія її прав у кінцевому підсумку — це могутність і процвітання Батьківщини. А для цього кожен громадянин повинен почувати свою відповідальність перед суспільством, сумлінно виконувати свій обов'язок перед державою, перед народом». І в гарній жінці діти ділом доводять свою підтримку Основного Закону нашого життя. А діло у нас — доброземство й чесно працювати на землі, перетворюючи знатний хліборобський гірський, Могорний, Андрійський.

Діло у нас — вирощувати хліб, рік у рік з честю виконувати плани продажу державі зерна, яке є основою сільськогосподарського виробництва. Так, основою! Згадаймо, що не відзначалося і в рішеннях XXV з'їзду КПРС, у промовах і виступах Леоніда Ілліча. Бо тільки при збереженні високій і сталій урожайності ми можемо по праву гордитися міцною економікою колгоспів.

Колгосп, у далекі дореволюційні часи, кусочок хліба, що паровиком падав зі столу, піднімали і цілювали — це був знак найгнібшої несправедливості до праці хлібороба. Створюючи нові прекрасні райони, обривали, згадаймо це поему народної етики. Аж хлібом ми завжди відзначали міру людської благополуччя. І не тільки тоді, коли на столі пусто, а й тоді, коли на ньому густо. Значить, кожного з нас ніколи не повинна залишатися турбота про кожну зернину хліба. Значить, як і цього року, ми завжди повинні робити все для того, щоб значно підвищити урожай хліборобської праці. Бо те, як ми зробимо, у першій залежності від кількості готової продукції. А щоб кількість мала знак якості, треба постійно збагачувати знаннями свого діла, користуватися досвідом передовиків, всебірно підвищувати свою професійну майстерність. Треба зростати!

З чого починається наше зростання? Насамперед з любові до землі і до праці на ній. Радун Гамзатов сказав, що людина вирощує хліб, а хліб вирощує людину: вирощує, перевіряє на зрілість і мужність. Ця істина вічна, як світ.

Згадаймо цюгоріні жнива. День у день вони дихали жаром бою. Бо хлібороб — як солдат на хлібному фронті. І в цій благородній битві переміг тільки той, хто показав свою зібраність, волю до перемоги, вміння вистояти перед труднощами. Тож будь на хлібному полі добрим солдатом, і найвищою твоєю перемогою буде хліб. Хліб, з якого печинється серце і характер хлібороба. Хліб — густа неперехідна моральна й естетична цінність. Від того, як збагатим ти сьогодні оці прості поняття, великою мірою залежатиме й успіх других років.

Упевнений, що трудівники села зроблять все для того, щоб закласти міцну основу високого врожаю в наступному році, добре підготуватися до зимової худоби, виконати зобов'язання по виробництву і продажу державі всіх продуктів землеробства і тваринництва, — гідно виконати Леоніда Ілліча Брежнєва у привітанні з нагоди виконання областю соціалістичних зобов'язань по продажу державі хліба.

З честю ж вираздаємо це високі довір'я!

І НАШ ВКЛАД

Заїстка про те, що трудівники республіки засипали в державні засіки один мільярд 108 мільйонів пудів українського хліба, швидко облетіла всі куточки села, сповнила радістю серця хліборобів. Та як же не радіти, коли кошові ранні зернових колгоспники провели в стислі строк, а Світловодський район першим на Кіровоградщині виконав першу заповідь перса державою!

Я став переможцем у змаганні серед молодих жаткарів району, мій односельчанин Микола Бурденко — серед молодих автомобілістів. По-ударному трудилися на жнивях мої ровесники комбайнери Іван Харитонович, Василь Ярош, Микола Ігорович, Григорій Хороленько. Пишаємось тим, що в загальному успіху є частка й нашої праці.

О. ЗАДОРЖНИЙ,
комсомолець, жаткар
колгоспу імені Ульянова
Світловодського району.

ТІЛЬКИ скирти край поля, золотаві й духмяні, нагадують, що ще недавно йшли жнива. Вже встигла показувати гонами техніка осені — чорніє масна рілля. Пам'ятаю, як востаннє глушили деїгуни комбайнери. Неохоче покидали кабіни — за жнива ніби зріднилися з машинами. Покидали, щоб відсвяткувати вінець своєї роботи на сільських обжинках.

За традицією біля пам'ятника загинлим воїнам зійшлися всі жниварі, проща з поля. Від комбайнів і тракторів. Були короткі схильовані промови і радість на кожному обличчі. Хліб підносили дітята комбайнерам... І вінки з колосів і подоланих «вігів» оявляли бурхливими стрілками з палицями: «Переможець жнив-77» надіслали їм. Першому — ветерану колгоспу В. П. Новохатському. Нонад 13 тисяч центнерів зерна намолотили він своїм «Колосом». А за мить востаннє поздоровали Віктора Миколеньку — командира комсомольсько-молодіжного екіпажу: у переможному вінку стояв і кошовий з іржавих поточок жниварів району. Вперше на комбайні «Колос» Віктор разом з помічником — комсомольцем Григорієм Коробилом зібрав 14 660 центнерів зерна. І ці жниварі не просторили екіпажі. Комсомолець Петро Черний здався, не відірвавшись своїм автомобілем від борту «Колоса». Так працював комсомольсько-молодіжний екіпаж. Так керував ним командир екіпажу молодий комуніст, член райкому комсомолу Віктор Миколенько.

Напружено, складно вкарбувалися в гам'я жнива ювілейного року. «Близькість» регулярно сповіщали на току, в бригаді і знов же на полі про переможців, про тих, хто відстає. Поінформованість, обізнаність із ходом збирання робили своє діло. Змагання за темпи і якість набрало конкретного змісту. Цікавилися справами друзів, суперників не тільки із свого господарства, а й з сусідніх.

Інструкто райкому комсомолу Воло-

ХЛІБ — ТРУДОВИЙ

димир Корчагін зник, що перше запитання до нього біля екіпажу Віктора Миколеньки буде про результати намолоту Миколи Мелиці з колгоспу імені Карла Маркса і Андрія Трюханова з радгоспу «П'ятихатський». Бо ці хлопці буквально «наступали на п'яти». Але трудності тільки закріпили волю до перемоги. Екіпаж Віктора Миколеньки став першим серед комсомольсько-молодіжних комбайнових екіпажів району. Такі хлібороби, як Віктор і його товариші, суттєво допомогли господарству з честю виконати соціалістичні зобов'язання по продажу хліба державі. Трудівники нашого колгоспу першими в районі рапортували про завершення плану хлібоздачі. В державні засіки надійшло 4094 тонни першотравенського хліба при плані 3485 тонн.

А на обжинках були промови і вітання. Були вінки з колосів нового врожаю і запашні паляниці. На трудності не скаржилися. Була щира людська радість: в роший трудовий подарунок зробили 60-річчю Великого Жовтня. Виростили несправжньому рекордний хліб, ювілейний.

В. КОГУТ,
секретар комсомольської організації,
начальник комсомольського штабу «Жнива-77» колгоспу «Перше травня» Петрівського району.

ПРАПОРІ СЛАВИ

Найчужинішою справою були зайняті шістнадцятилітній військовослужбовець підрозділу, яким командує О. М. Гречинський. Прибувши в Новоархангельський район на жнива, вони ударно попрацювали на перевезенні зерна врожаю ювілейного року. Приклад в соціалістичному змаганні на честь 60-річчя Великого Жовтня показували комсомольці волі Бікет Саїдов, Володимир Зятіков, Олександр Тимков, Микола Багачинський, Олександр Гринченко. На їхню честь було піднято прапори трудової слави. Щодня вони виконували по півторі, а то й по дві норми.

Незабутні для кожного з воїнів підрозділу ювілейні жнива. Район одним із перших в області виконав план продажу хліба державі. Тож і наша частка є в цьому успіху. І ось до трудової перемоги підійшли всі хлібороби Української РСР. Успіш-

но виконавши соціалістичні зобов'язання по виробництву зерна, хлібороби республіки продали державі понад мільярд пудів хліба. Як наслідок у вітальній телеграмі з нагоди цієї події Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Л. І. Брежнєв, таку кількість зерна в республіці заготовлено вперше. Поділяємо радість перемоги, яка прийшла до трудівників лавів. Великою честю для нас військовослужбовців, була праця пліч о-пліч із хліборобами на таких рекордних жнивях. За високі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні на ювілейних жнивях, підрозділ нагороджено першим Червоним прапором Кіровоградського обкому Компартії України та обавкомком.

В. ЖДАНОВ,
військовослужбовець.

Комсомолець Федір БОНЧУК з колгоспу ім. Кірова Дніпровського району намолотив 822 центнери зерна і зайняв перше місце серед молодих жниварів області: він зібрався на комбайні марку СК-4.

Фото В. ФЕДЕНКА.

Відремонтували списаного комбайна СК-4, брати Микола і Олександр ВІНИЧЕНКО злізли напіраючі з радгоспу «Шаріпський». Олександрівського району намолотили ним майже 7000 центнерів зерна.

Фото М. НАЗЬЧЕНКА.

«Більше б таких ланок»

Г. Г. НІКОЛАЄВ: — Увесь колгосп з хвилюванням стежив за змаганням молодіжних ланок на випроцуванні цукрових буряків. Дівчата з ланки Валентини Григоренко перемогли в неслухняному трудовому поєдинку на догляді за посівами. Та не заперили духом суперники. Ланка Люби Килимник пообіцяла випередити їх на збірці.

Більше б таких ланок! Більше б таких дічат — і гора не знала б, як казати у народі. Перспективні колективи. Наведу кілька цифр на підтвердження. 1973 року півстиснена ланка Люби Килимник при зборі ланки 250 виростила і збрала по 270 центнерів буряків. Наступного року кожен гектар її поля видав уже по 300 центнерів. Цього року дівчата зобов'язалися одержати по 350 центнерів коренів на кожному гектарі.

Катерина КИЛИМНИК: — Приєднуюсь до думки Георгія Григоренка. Справді, нам більше б таких ланок. Надійшла опора воли у випроцуванні високих урожаїв буряків. Змагаючись між собою, дівчата не бояться поспиритися силами, майстерністю і досвідом. Ланка Люби Килимник має намір інші перемогти в суперництві не тільки ланку Валентини Григоренко, а й ланку ветерана колгоспу. Галини Самійлівни Ломевої. І члени цього колективу впевнені в собі — минулого року вони посіли перше місце серед молодих буряководів району, їх визначили райком комсомолу.

На жаль, у ціннісній «солодкій жинзві» ланка Люби Килимник — єдина комсомольсько-молодіжна ланка в районі. Виходить, що її за підсумками збиральних робіт належатимуть усі місця — від першого по останнє.

Любов КИЛИМНИК: — Надаємо перевагу першим місцям. А якщо серйозно, то секретар комсомольської організації має рацію. Нам хочеться змагатися не тільки у себе вдома. Нещодавно на зборах ланки ми обговорювали ініціативу комсомольсько-молодіжної ланки Валерія Желудкова з колгоспу «Родина» Ульянівського району. Її девіз «Цукровому конвейєру — чіткий ритм і високу якість!» підтримуємо і беремо на озброєння. Я сьогодні знову згадала ініціаторів. І ось чому. Стараються мої подруги — буряки готові до збирання буряків ростуть на очах. Радити б треба. А настроя немає. Тільки що під'їхав до комбайна тракторист Г. І. Плахтій: задній борт причена відкритий, корені падають на землю. А то німає й небережливо розганяють причини на вже дозрілий бурт. І не смій зробити зауваження! Одрізати «Потрапляє в нос. Молоді це!». А сидів би за кермом такий розв'язник, ми з ним не так поговорили б. То ж нам потрібні не тільки такі ланки, як наша, а й комсомольсько-молодіжні механізовані ланки на збиранні буряків. Для успішного змагання.

ЛЕТУЧКА ВІЯВІЛА НЕДОЛІКИ: Новоархангельський райком комсомолу, зокрема відділ комсомольських організацій, не подбав своєчасно про створення комсомольсько-молодіжних колективів на випроцуванні, догляді та збиранні цукрових буряків. Не насторожила той факт, що останні три роки кількість таких колективів різко зменшувалась. А на «солодких жинзках» працює нині лише механізовані ланки понад 350 чоловік. І немає жодного комсомольсько-молодіжного екіпажу.

Темпи — заплановані і... непередбачені

І. В. ДРИГА: — Поділяю турботу Люби Килимник. Про загальний усеї хвилюються дівчата. Своєю справою зробили вони на совість — виростили хороши урожай. А тепер потрібно зібрати його до коренів, вчасно вивезти на зготівельні пункти. До цього в нашій бригаді готувалися заздалегідь. Збиральну техніку відремонтували вчасно. Допомогла і взаємоперевірка з бригадою № 3 напередодні виходу в поле. Нам підказали на деякі недоробки — і не на краще: більше гарантій, що працюватимуть наші машини без простоїв. Однак до запланованих темпів на збиранні цукрових буряків не вистачає. Скажімо, рабешне об'єднання «Сільгосптехніка». Ще в грудні відправили на ремонт комбайн КСТ-3, одначе він у «Сільгосптехніці» досі на приколі. А ми на нього розраховували: включили у збирально-транспортний загін. Довелося, щоб не порушити комплектації, тимчасово «зосилити» КСТ-3 в першій бригаді. До тих комбайнів, що працюють, не вистачає трьох комплек-

НИВІ МАЙСТРИ ПОТРІБНІ

● Виїзна летучка «Молодого комунара» в колгоспі імені Калініна Новоархангельського району

На бурякових плантаціях Новоархангельського району йдуть «солодкі жинзів». Під цукристими тут зайнято 11 110 гектарів. Високі соціалістичні зобов'язання взяли трудівники району. Готуючи гідну зустріч 60-річчю Великої Жовтня, вони вирішили продати державі 310 тисяч тонн цукрових буряків, що на 20 тисяч більше від раніше визначеного, закінчити копання коренів до 25 жовтня, вивезення їх на приймальні пункти — до 1 листопада.

Пліч-о-пліч з ветеранами працюють на плантаціях молоді буряководи. Врожай з кожного четвертого гектара в районі буде зібрано їхніми руками. Разом з партійними комітетами комітети комсомольських організацій господарств створили на період збирання буряків 15 партійно-комсомольських груп. Комсомольці-механізатори входять майже в усі збирально-транспортні загони району. На «солодких жинзках» діють 13 штабів і 64 пости «Комсомольського прожектора».

За прикладом полтавських буряководів, ініціативу яких нещодавно схвалили Центральний Комітет КПРС і Центральний Комітет Компартії України, молоді буряководи Новоархангельського району вирішили працювати під девізом «Цукровому конвейєру — чіткий ритм, високу якість роботи!». Узявши на озброєння цей девіз, комсомольсько-молодіжна ланка з колгоспу імені Калініна, очолювана молодою комуністкою Любов'ю Килимник, переглянула свої соціалістичні зобов'язання і дала слово без врат і вчасно на кожному гектарі зібрати не менше 350 центнерів коренів. Суперники по змаганням — члени ланки Валентини Григоренко теж вирішили добитися такого ж результату.

З чим підійшли до «солодких жинзів» молоді буряководи господарства, які проблеми їх хвилюють? — ці питання стали темою розмови під час виїзної летучки «Молодого комунара» в колгоспі імені Калініна.

Представляємо учасників летучки: Георгія Григоренка — голову колгоспу, Віктора Івановича Трушні — секретар партійної організації, Катерину Килимник — секретар комсомольської організації, Любов Килимник — ланкова комсомольсько-молодіжної буряківничої ланки, Валентина Григоренко — ланкова буряківничої ланки, Іван Васильович Дрига — бригадир рілнничої бригади № 2, Петро Петрович Тищенко — бригадир рілнничої бригади № 3.

тів бурякових ланцюгів, хоча заявка на них від колгоспу вже давно надійшла в «Сільгосптехніку».

ЛЕТУЧКА ЗВЕРТАЄ УВАГУ: районному об'єднанню «Сільгосптехніка» час повернути добротісню відремонтований бурякозбиральний комбайн КСТ-3 колгоспу імені Калініна. Комбайн чекає комсомольсько-молодіжну ланку Любові Килимник. Комітет комсомолу районного об'єднання, допоможи дівчатам!

П. П. ТИЩЕНКО: — Ланка Валентини Григоренко троху у випроцуванні становить певні технічні порівняно з ланкою Люби Килимник. У збирально-транспортний комплекс, який працює на її плантації, входить повний шестирядний комбайн КС-6. Темп цієї машини вдвоє вищий, ніж темп КСТ-3. Однак і до старої техніки механізатори підійшли по-господарському. Напередодні взаємоперевірки готували машини до збирання у нас у бригаді демонстрували роботу КСТ-3 з приладним шпеком викидання (власна конструкція). Нововведення дало змогу зібрати буряки без ручної доочистки. Такі шпекі тепер

на всіх трьох рядкових комбайнах колгоспу. Добре було б, якби на наш перевірочний технічний приладний шпекі з Кіровоградського інституту сільськогосподарської техніки, можливо, ми налагодили б їх на укус коренів думку, а можливо, вони щось істотне підказали б нам. Адже є спільна мета у нас із ними — випроцувати і зібрати буряки без затрат ручної праці, всі види робіт на буряківній плантації виконувати швидко і економічно.

ЛЕТУЧКА ПІДКАЗУЄ ЗАХІД: науковці, зайняті науковими пошуками студенти КІСМУ мають подати практичну допомогу трудівникам села в удосконаленні бурякозбиральної техніки. Сьогодні і в майбутньому.

В. ГРИГОРЕНКО: — Темпи і якість у кішечку підсумку вирішують люди. Вирощування буряків будь-кому не довіриш. Пекти з тоненького рожевого стебелця виросте ваговитий корінь, йому сім разів дозвільно виконитися потрібно. І не просто виконитися, а щоб і рядки під шпурочок, і щоб у рядках не різко й те і вистало було, і щоб найкращі рослини залишилися. Вперше на ціннісній осінній жинзіві пустили шестирядний буряковий комбайн КС-6. Корінь ледь «збавився» з рядка, так і зостається в землі — така високочайна точність роботи машини. Значайно, перемиряємо час від часу, щоб жоден корінь не залишився невипроцуваним. Але ж то додатковий процес. От і робота: добре проривали сходи, а треба було ще і працювати. Звісно, що в інших господарствах району не рідко і не два збирають буряки такими комплексами. В тому ж таки відомому колгоспі «Зоря комунізму», прикладом. Напрошується запитання: чому б у районі не створити постійної школи молодих буряководів? Тут би ми освоювали передовий досвід, передавали технологію вирощування буряків. Адже є у кого вчитися. У бригаді Героя Соціалістичної Праці, лауреата премії Ленінського комсомолу В. Моторного збирають по 500 центнерів цукрових буряків з гектара. Ми теж за такий рубіж. Ось тільки б освоїли їхні «секрети».

ЛЕТУЧКА ПІДКАЗАЛА ПРОБЛЕМУ: райкомів комсомолу на базі передових буряківничих колективів району можна відкрити постійну школу молодих буряководів. Слово за нами, товариші члени райкомів!

З думкою про людей

В. І. ТРУШНИ: — Нелегкі нинішні осінні жинзіві. Наші початок. Час копання буряків збігає із сівбою осінніх озимих культур та прося. А на підході — збирання сояників. Усеїх у ці напружені дні гарантує тільки тіло організоване соціалістичне амальгану. В господарстві напередодні буряків жинзіві створено три збирально-транспортні загони. Інвентарний досвід використано сповна й на копанні буряків. Партком і комітет комсомолу всю організаційну й масово-політичну роботу зосередили саме в загонах. Адже вони сьогодні на передньому краї боротьби за врожай цукристих. У кожному загоні створено і діє тимчасова партійно-комсомольська група. Дуже велика відповідальність лягає на ці осередки. Комуністи і комсомольці на місцях повинні повести за собою трудівників ланів, власним прикладом заплити їх на успішне виконання соціалістичних зобов'язань.

Для переможців у соціалістичному змаганні встановили перехідні червоні зимпелли, на їхню честь щодня піднімаємо прапори на щоглах у бригадах і на агітагоніках, сім'ї одержать листи-подяки від правління колгоспу, парткому, сільради і комітету комсомолу.

Підвищення про тух, хто сьогодні в полі, а це в основному молоді люди, разом із стимулами заохочення включає й культурно-побутові заходи. Зранку всіх до місця роботи доставляють автомашини. Гарні обіди привозять прямо в поле. Дітсадик працюють за жинзівним розкладом. Для зручності необхідні тогачі автомашини вивозитиме в поле до комбайнів. Щодня нересувні агітагоніки доставлятимуть зачитані на буряках свіжі газети, журнали.

Слово, план техніки: увесь комплекс організаційної й масово-політичної роботи має мобілізувати учасників осінніх жинзів на успішне виконання соціалістичних зобов'язань, узятих на честь 60-річчя Великої Жовтня.

ВІД РЕДАКЦІЇ: За межі колгоспу імені Калініна Новоархангельського району виходить розмова, що відбулася між партійними, комсомольськими працівниками, спеціалістами сільського господарства та молодими буряководами під час летучки. Сподіваємося, що комітети, райкоми комсомолу, котрі стосуються порушені проблеми, прислухаються до цієї розмови.

ЗА СЛОВАМИ Вячеслава Дорош, секретар комітету комсомолу колгоспу «Родина», все було гаразд. Четвертий відділок — на непоганої рахунок.

І ось звітні-виборні комсомольські збори відділка. Відразу викликала непорозуміння звітна доповідь Марії Іванової, секретаря первинної. Про найважливіші питання — про участь комсомольців у соціалістичному змаганні за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу до 60-річчя Великої Жовтня, про проблеми настановлення, про раціоналізацію роботи (нема жодного комсомольця-раціоналізатора) — або говорилось, нічого, або не згадувалося зовсім.

Взагалі доповідь не пробуджувала ні до роздумів, ні до суперечок. Побудована вона була за «класичною» схемою. Спочатку про значення тої чи іншої питання, потім про його неможливість комсо-

● Звіти і вибори в комсомолі

А ЧИ БУЛИ ЗБОРИ?

Післямова до звітної доповіді комсорга

модіями і... перехід до наступного пункту. Чому задалася справа збиралася, чому у організації нічого не ініціатива — на ці питання доповідь не дала відповіді. Скажімо, добру справу почали комсомольці четвертого відділка — шість над сільською школою. Виділили вожаків-виробничників у кожен клас. Спочатку жовто з'явилися за справу. А далі все затихло. «Самі комсомольці винні», — пролунало в доповіді секретаря.

Як не гірко про це говорити, але складалося таке враження, що секретар комсомольської організації «заонад-жувала» образи і претензії до комсомольців протягом року і ось лише тепер відважнися їх висловити.

Взяти, наприклад, «Комсомольський прожектор». У доповіді відмічалось, що «займався він дрібницями, у справі виробництва не викинув». Додамо до цього, що за рік штаб «КП» випустив усього п'ять номерів «Прожектора». Невже члени бюро тільки зараз дізналися про це?

Прикро, звичайно, що в руках штабу відділкової комсомольської організації «Прожектор» не став інструментом оперативного втручання у виробничі діла.

Ось хоча б такий факт. Комсомольці Віктор Орош та

Володимир Марич з легкої руки своїх товаришів по спілці спокійнісенько «відпочивають» вночі, тоді, як у господарстві робочі руки неабияк потрібні. Ідуть напружені осінньо-польові роботи, а хлопці влаштували собі відпочинок. Ім же, мовляв, до армії йти. Треба зберегти сили.

Але бюро і штаб «КП» зайняли нейтральну позицію. Бюро збиралося час від часу.

На зборах мова нішла не про стиль роботи бюро і його секретаря, а тоді про інше. Тяжкою ноту в доповіді секретаря прозвучала скарга на неспівпадіння комсомольців. Мовляв, через неї гаснуть добрі початки. Але суворі рахунки і

комсомольське бюро, і секретар мав би перед'являти насамперед собі. Тим більше, що в асці у пам'яті чудовий приклад того, як справу, по-справжньому цікава й корисна, захопила комсомольців (матерія на увазі рух «Комсомол — сільський інтелектуал»). Комітетові комсомолу треба було серйозніше поставитися до цієї справи, спрямувати діяльність комсомольців. Те, що в місцевій школі діють гуртки по землеробству і по вивченню сільськогосподарських машин, — справа комсомольців.

Але повернемося до звітної збірної у відділку № 4, до політичного комітету комсомолу колгоспу «Родина». Я все ще казав, підводиться Вячеслав Дорош відверто каже: «Ці збори — урок і для комітету комсомолу, і для мене. Прогледіли ми багато...»

Так воно й сталося. Призначив секретар, що відверта розмова з комсомольцями не вийшла.

Л. ЗГЕРСЬКА.
Долішківський район.

НАШ ОСНОВНИЙ ЗАКОН

ВІДПОВІДАЙ
ПЕРЕД
КОЛЕКТИВОМ

СІВРОВАТІНІКІН органів внутрішніх справ області з неослабним інтересом вивчають проєкт нової Конституції СРСР. У цьому відбито всі сторони нашого життя, видно, як розширюється і поглиблюється соціалістична демократія, чітко місце відведено правам радянських громадян. Але, як відомо, права та обов'язки поруч ідуть...

Нашій країні постійно потрібні робочі руки. Кожна людина прагне внести свою частку у справу комуністичного будівництва, і вона може бути введена — її праця гідно оцінюється. Інакше й не може бути в суспільстві, де одне з найвищих почесних звань — звання Героя Соціалістичної Праці.

На превеликий жаль, іще не перевелися дармоїди, труті, як їх називають у народі. В. І. Ленін казав, що шахраї і дармоїди — дві сторони однієї медалі. З ними необхідно вести рішучу боротьбу.

Органи міліції виявляють таких осіб, з активною допомогою громадянської владі з ними виховну роботу. Більшість із наших «підшефних» працевлаштовується. Але знаходяться й такі, що ігнорують попередження міліції, не звертають уваги на громадськість. Їх ми призначаємо до відповідальності. Цього року жителів міста Кіровограда Георгія Кирилова, Миколу Водяницького, Василя Верескула, Володимира Можая та інших молодих людей, які хоч і мають спеціальність, але ухиляються від роботи, живуть за рахунок інших, доносять про порушення, було притягнуто до кримінальної відповідальності. Нерідко ось такі люди, щоб роздобути кошти для існування, йдуть на крадіжки, грабежі. Минулого місяця за крадіжку власності громадянина засуджено кіровоградців Володимира Козака і Валентину Зайцову.

Хотілося б поділитися такими думками. На багатьох підприємствах країни борються за звання колективів високопродуктивної праці, високої культури і справкового громадського порядку. Чимало дільниць, змішаних бригад, підприємств і в нашій області вже досягли певних успіхів у цьому. Їм допомагають ради профспілкової правопорушень і зміцнення трудової дисципліни, які створено в колективах. На Кіровоградському заводі Знак Пашаєва заводі тракторних гідроагрегатів імені XXV з'їзду КПРС, заводі радіоприборів, олександрійській шахті «Світлопільська», інших підприємствах їхню роботу налагоджено добре. Та ще чимало таких колективів, де по-благочинно ставляться до порушень правопорядку і трудової дисципліни, прогульників, лігуників. І в тому, що вони ще не перевелися, чимала роль керівників підприємств, громадських організацій. Ці керівники не порушували клопотання про позбавлення таких горе-робітників премій, інших пільг, які передбачає закон.

Тому я вважаю за необхідне статтю 66 проєкту нової Конституції СРСР доповнити так: «Особи, які злісно ухиляються від суспільно корисної праці, несуть кримінальну відповідальність перед законом, а ті, хто порушує трудову дисципліну, або ж сприяє цьому, позбавляються всіх пільг, передбачених законом, і несуть персональну відповідальність перед членами свого колективу».

Можливо, таке доповнення подіє позитивно на деяких людей, змусить їх задуматися про відповідальність і перед законом, і перед своїми товаришами по роботі.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
пачальник відділення управління внутрішніх справ обласного виконкому.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

ВЧАТЬСЯ ВЧИТИ

У Будинку політосвіти відбувся обласний триденний семінар пропагандистів комсомольських політгуртків, у яких вивчаються курси «Актуальні проблеми політики КПРС» та «Політика КПРС — марксизм-ленінізм у дії».

Учасники семінару прослухали доповідь секретаря обкому ЛКСМ України В. Мальцева «Про дальше поліпшення ідейно-виховної роботи серед молоді у світлі рішень XXV з'їзду КПРС».

З лекціями перед пропагандистами виступили викладачі кафедр суспільних наук кіровоградських інститутів, лектори товариства «Знання», партійні й комсомольські працівники.

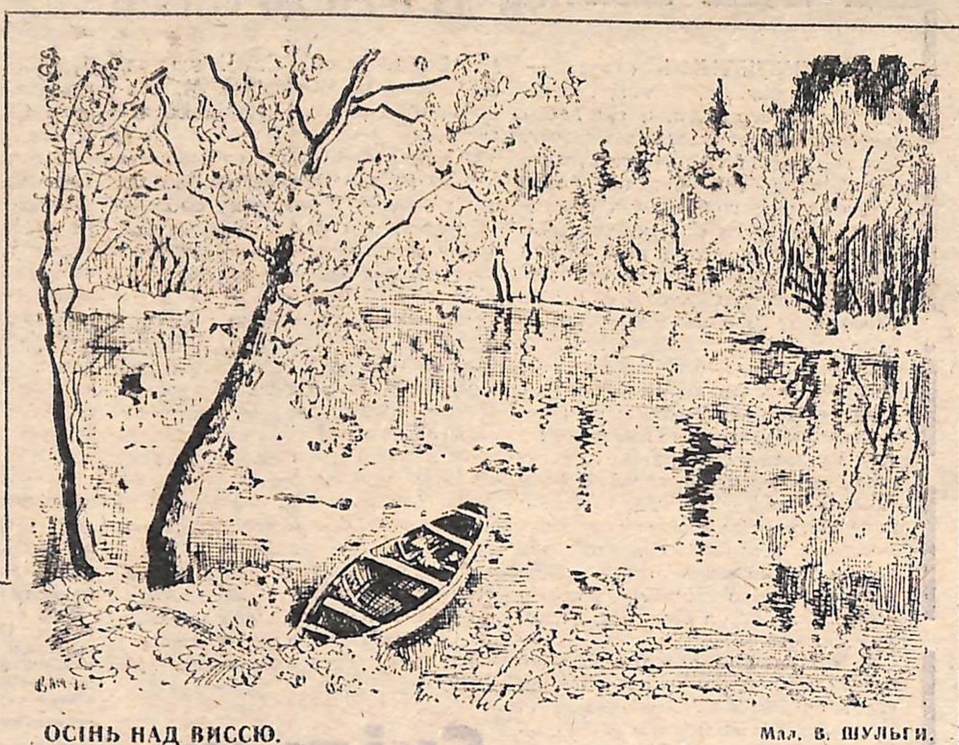
Слухачі семінару побували на відкритому Ленінському уроці на заводі «Чераона зірка», переглянули хроніально-документальні фільми, поділилися досвідом, обговорили ряд цікавих проблем.

Листя клена долу опадає...

Хай іще глибока неба просінь...

Але дика холодом вода —

Це приходить непомітно осінь.

ОСІНЬ НАД ВИССЮ.

Мал. В. ШУЛЬГИ.

НАСТУПНИЙ

ТИЖДЕНЬ —

54-й

● РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ

СЕБЕ — ДЛЯ ВСІХ

Він завжди прислухається до старших. «Віддай себе своїй справі — і ти будеш ближче до мети», — ці напутні слова комуністки Надії Ларіонівни Мельничкової він почув тоді, коли ще не був групкомсоргом ферми. І дав про те, щоб зростає надія молода, від хорів, яких він доглядає. Тепер же — думка про кожного з товаришів на фермі. Бо він Володимир Міщенко, тут патажок усіх молодих тваринників.

Але сьогодні зранку розмова була не про надію.

— Працювати ви вмієте, — казав групкомсорг. — А ще до чого інтерес? Ось перечитай книжки про Портика — «Людина з легенди», «Лейтенант Базиль», «Далеко від Батьківщини». Цікаво було слухати резюмів, ветерана це про двох героїв, які вчинили у нашому сільськогосподарському технікумі, — про Іванченка і Календіка. Але й поруч нас живуть і працюють такі ж прості й прославлені люди, та ми рідко замислюємося над тим, звідки починалася їхня велич.

І Володимир назвав імена двох Героїв Соціалістичної Праці — головного агронома колгоспу Л. М. Цимбал та бригадира механізаторів С. О. Гончарка.

— Цей ударний тиждень присвячений 53-й річниці Великого Жовтня. Тоді, в 1970-му, відзначали віковий ювілей Ілліча, — заговорив хвацько комсорг. — І ось такі люди, як ці двоє, могли з гордістю сказати, що за післявоєнний роки вони подвоїли врожай колгоспної пшени. З гектара вже було не 140 пудів, а до трьохсот.

— Я читала, що тоді, в 1944-му, при міській колгоспній мали 70 коней і 45 волів, а в 1970-му — 90 тракторів.

Нарешті, про надію. Володя запитує у Г. П. Туренко однієї з найдосвідченіших доярочок.

— Чому навіть у дні, коли вдесять соковитих кормів, меншає інколи молока?

— Одного разу ми нагодуємо корів, іншого перегудимо. От і псуємо-такіх, як твоя Люта чи Кирпа. Про час годівлі і про точність у раціоні я кажу.

Міщенко радий, що знову згадав про його рекордисток які щодня дають по три відра молока. Він підрахував: якщо щодня було так від кожної корови, то за рік можна чати по 9 тисяч кілограмів.

Але й без рекордисток і про цю рапортувати. Сам Міщенко щодня має чудову надію, вже веде рахунок четвертої тисячі. За ним — Галя Олешіренко, вона на якусь два-три десятих кілограмів відстає. Та обидві впевнені, що до 7 листопада буде по 4050, як зобов'язувались на весь ювілейний рік...

Піна Пугач і Олена Гречайовська складають «технімум» завидуючій фермою: та запитує їх про те, що допомогло їм випередити навіть ферму В. І. Мельничкова.

— У нас немає жодної ялової корови. А тепер ще й ето двадцять телочок поновили стадо. Ось і будуть нові рекордистки...

— Якщо, звісно, ми їх виплекаємо до таких, як ці двоє, — додає Володя.

Посіпають усі до корів. Чисті, нагодувані — круторогі стоять біля ясел, вони отримали новий спайок (додамо, що корів у колгоспі імені XX з'їзду КПРС збираються нині заготовити більш як на півтора року). І якщо навіть дивно, що молодий дояр Володя Міщенко виправляє працює за досвідченої Г. П. Туренко. Він і масаж вінній швидше зробив, і не забув вимити його та витерти сухим рушником.

Але доярка зі стажем не ображається, що тепер частіше хвалять не її, а того, у кого вона наставницею. Жінка радіє:

— Молодим так і личить. У них же сил більше, і зоотехніка можуть замінити. Володя вдруге біде до рекордистки, перевіряє, чи поміняло затверділе вчора він'я. Потім до наставниці:

— Давайте я вам допоможу.

Так, він хоче, щоб цифра була високою і у нього, і у всієї ферми. А перейти колективом тритисячний рубіж іще в листопаді — це немало. І не легко. Тому на фермі всі дбають про всіх, про кожного.

Та у Володимира думка не лише про справну цифру на фермі. Тим-то після обіднього доїння знову чути його голос:

— Кілька днів тому через наш район їхали на конях хлопці з Новоукраїнки — це був похід «Вершники революції». А з ними — полковник у відставці, ветеран Червоного козацтва. Один чоловік зустрів його на вулиці й вигукнув: «Та це ж наш комісар!»

У червоному кутку ферми тривала розмова про вершників революції. Потім Володимир розповів дівчатам про обласний зліт учасників походу «Шляхами слави батьків», і всім було приємно, що команда бобринецької мала найбільше спортсменів-розрядників. Володя тоді ж сказав:

— А у нас іще й не кожен значківця ГПО.

Згадали П. Гуріна Л. Назаренка, О. Белоусова, яких завжди пидно на сталіоні місцевої восьмьрічки з учителем П. П. Олексійком. І не забули про соромничих дівчат, яким «незручно» бігати на стадіоні разом з хлопцями.

— От якщо в Галі Олешіренко поруч ордена Слави був ще й золотий значок спортсмена, про це писали в усі газети, — прогнозував Володимир.

Додому йшли всі гуртом, радісні й бадьорі. І приємно хвилювані. Бо сповна віддали себе своїй справі і були щирими перед собою та щедрими перед людьми...

М. ВІНЦЕВНИЙ.

Бобринецький район,
колгосп імені XX з'їзду КПРС.

НЕ ВСТИГЛИ прослухати перші слова вітання, перші «Ну як відпочивав?» і найнесподіваніші відповіді, не стигли свіжопокрашувати аудиторію звичку до довгих голосів, а вже знову зібрано речі, знову звучать напутні слова, прощання, але всеодно веселі студентські пісні.

— А знаєш, ми знову в тому ж селі будемо. От здорово! І тепер концерт для жителів організуємо...

— Ну, то як, Оленко, позмагаємось? На цей раз я вже не збираюсь плануватись у хвості. Обіцяю накопувати коштів, щоб за п'ять хвилин!

— Ой, хвалько, нехай лишень зустрінемося з тобою в полі...

Зустрінемося в полі... Нині відбуваються ці зустрічі. Бо за доброю традицією студенти ву-

зін та учні технікумів перший осінній місяць проводять на ланах своїх підшефних колгоспів і радгоспів, допомагають їм збирати врожай картоплі, овочів і фруктів.

Студентський меридіан

Зустріч у полі

Давня дружба зв'язує студентів Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування з трудівниками поля Добролюбівського району. Студенти, науковці вузу допомагають підшефним виробничим у себе нову техніку і технології, передові методи праці. Студенти часті гості в сільських школах, будинках

культури. Тож і не дивно, що на полях району працює нині понад триста майбутніх машиністів і доярочок. Ще чотириста хлопців і дівчат цього ж вузу допомагають збирати врожай

колгоспникам сусіднього району — Новоукраїнського. Понад п'ятсот студентів Кіровоградського педагогічного інституту виїхали до Команіївського та Бобринецького районів. Радю зустріли хлопців з факультету фізичного виховання в підшефному колгоспі імені Ватутіна Кіровоградського району. Тут студентам дозіряють: рік тому

приїздив сюди студентський будівельний загін майбутніх педагогів. Вони своєю роботою й завоювали що дозріло. Сьогоднішні помічники теж ділами підкріплюють її на полях.

З нетерпінням чекали студентів у колгоспах і радгоспах області. Адже там знають, що юнаки і дівчата вміють працювати по-справжньому. А ще звучатимуть у селях пісні, збиратимуться після роботи люди в клубках та будинках культури. Для них — студентський концерт, пачора відпочинку. Вже готові до візду члени агібригади «Піфагор» та вокально-інструментального ансамблю «Явір» з машинобудівного інституту. Їхні переселені виступи — теж для трудівників поля. Бо вересень для студентів — місяць трудовий.

Н. ВІКТОРОВА.

ЧИ ДАЛЕКО ДО ОЛІМПУ?

МОТОЦИКЛІСТНИЙ спорт — спорт сильних, мужніх і сміливих. На Кіровоградщині він давно вже захопив сотні юнаків і дівчат. Сама історія розвитку мотоспорту на Україні і в нашій області сприяла тому, щоб пізнати і полюбити його. Ще на початку шістдесятих років Кіровоград став місцем проведення відповідальних спортивних змагань з мотоспорту. Тут, на трасі «Заводівка», проходили щороку першості України, чемпіонати Збройних Сил і країни, багато різних традиційних змагань, спартакіади республіканського і всеукраїнського значення. Кіровоградці тоді й узяли ім'я видатних радянських мотокросменів: чемпіона світу Віктора Арбекова, призера чемпіонату світу Ігоря Григор'єва, переможців і неодноразових призерів країни з кросових гонок Юрія Агеева, Леоніда Чорного, Сергія Кадущіна, Зігура Калына, Миколи Соколова.

Всіх їх нам не раз доводилося побачити в «роботі» — на трасі під час напруженої боротьби за перемогу. В ті захоплюючі хвилини кіровоградці пізнавали тактику і техніку їзди кожного з них, вивчали характер кожного, їхні особисті «полюшки».

Ще більш підвищував спортивний авторитет нашого обласного центру після того, як 1965 року було вперше проведено міжнародну зустріч із кросових гонок.

Але у нас не було досвідчених тренерів. Навіть Кіровоград не мав такого наставника і вихователя, який би міг навчити початківців і впровадити справжніх спортсменів високого класу. І ось початок було зроблено. До Кіровограда запросили відомого в нашій країні кросемана, неодноразового призера і чемпіона Збройних Сил Радянського Союзу і чемпіона країни в класі машин 125 кубічних сантиметрів майстра спорту Леоніда Чорного. Кіровоградці до цього не раз бачили його виступи на своїй трасі, знали його як змуденого вихователя початківців. І наші спортсмени стали час від часу виходити на трасу республіканських змагань.

З 1963 року в Кіровограді щороку проводилися традиційні республіканські мотокроси на шосе біля с. М. Кіровоград. Стартує змагання змагань на шосе біля с. М. Кіровоград. Стартує змагання змагань на шосе біля с. М. Кіровоград. Стартує змагання змагань на шосе біля с. М. Кіровоград.

Стало традицією (починаючи з 1969 року) проводити в Олександрії змагання на Кубок України з мотокросу. І цей переміжний приз наші клубні команди рідко віддавали своїм суперникам. Тоді вже Кіровоградщина вела серйозну боротьбу за загальну першість у республіці. Дедалі частіше вона добувала в цьому певних успіхів і їй перебувало в грі перемоги.

Безумовно, що цього було досягнуто завдяки спортивним не тільки обласного центру, а й ряду інших міст і районів області, і передусім Олександрії. Поступово між кіровоградцями та олександрійцями відбувся розподіл видів мотоциклетних змагань, які вони забезпечували своїми командами на офіційних зустрічах першості України. Так, наприклад, на кросові гонки, як правило, завжди їде команда, укомплектована кількома кіровоградськими спортсменами. Вони ж виступають у багатоборстві. Олександрійці спеціалізуються на гонках по гареві та зловідній доріжках, на індустрі, а шосейно-кільцевих гонках та наї. Такий розподіл дає певний ефект і в загальних зустрічах до найвищого рівня в мотоспорті на Україні.

Нагадаємо, що за період 1961—1977 років команди Кіровоградської області на офіційних змаганнях республіканського значення з різних видів мотоспорту 15 разів ставали чемпіонами і майже стільки ж призерками. В особистому заліку наші спортсмени більше сорока разів виборювали стрічки чемпіонів, а різних медалей одержали близько ста.

Хто ж вони, ті, що так наполегливо відстоювали честь нашої області? Це неодноразові чемпіони В. Давидов, брати Анатолій і Володимир Купрієнки, І. Коробовський, брати Валентин і Василь Бородай, С. Комішник, В. Грабовець, О. Флоринський, Є. Рибальченко, Людмила Настояча, яка вже тричі завоювала чемпіонський титул. Це й багаторазові призери О. Фомін, В. Нестеров,

М. Білбаченко, С. Чудинювич, В. Сушин, В. Мерсенко, М. Овчиненко, Ф. Проценко, Надія Бондаренко.

У НИНІШНЬОМУ спортивному сезоні кіровоградці не здавали своїх позицій. У зимовому мотокросі призерами стали О. Флоринський і наші вихованець В. Бородай, який виступав від армійців Києва. Чемпіонський титул у гонках на льоду (клас машин 125 кубічних сантиметрів) здобув олександрійський спортсмен В. Сушин, а його товариши по команді В. Чмир поділили друге й третє місця з ровенчаншином Л. Шмарчуком. І тільки особачність одного з гонщиків нашої команди не дала можливості їй перемогти. Мова йде про неординарність М. Овчиненка, якого зняли із змагань за небезпечну їзду. Наша команда вийшла з чемпіонату республіки з шостого-кільцевого гонки, що проходили в Києві. Один із членів команди, В. Сиромітинков, став чемпіоном у своїй групі серед юнаків (125 куб. см).

Скільки нас буде?

МОТОСПОРТ: ПРОБЛЕМИ МАСОВОСТІ І МАЙСТЕРНОСТІ

У першості України з мотокросу кіровоградська команда була сьомою, а О. Костиря виборов бронзову медаль у класі машин 125 куб. см. Високим досягненням була перемога нашої команди в таких складних змаганнях, як багатоденні гонки на першості України, що відбулися в Коломиї. О. Флоринський тут зумів вибороти чемпіонський титул (250 куб. см). Кілька очок не вистачило С. Чудинювичу для одержання бронзової медалі, і він задовольнився четвертим місцем. У кросових гонках на мотоподкладі з колісками і в класі машин 125 куб. см (юнаки), що відбулися теж на Івано-Франківщині, наші земляки посіли четверте командне місце.

Нещодавно кіровоградці поспішили в Красноград, де відбулися першості України з мотокросу серед юнаків та хлопчиків, які виступали на мотоподкладі (50 куб. см). Наш Анатолій Лисенко (125 куб. см) фінішував восьмим, а його молодший колега Сергій Попов зумів прийти п'ятим. Цього було досить, щоб команда одержала «бронзу».

Всі ці здобутки в мотоспорті стали можливими завдяки наполегливій роботі і вмілому вихованню багатьох спортсменів, котрі з року в рік поновлюють наші збірні команди: в Кіровограді — під керівництвом заслуженого тренера УРСР, почесного майстра спорту Леоніда Миколайовича Чорного, з Олександрії — ветерана мотоспорту Анатолія Мефодійовича Лягутина. На рахунок кожного з них більше десяти підготовлених майстрів спорту, десятки кандидатів у майстри і першорозрядників. Дехто з їхніх вихованців у свій час виступав у складі збірних команд України і навіть СРСР на міжнародних змаганнях. Це, зокрема, А. Купрієнко, І. Коробовський, С. Комішник, Є. Рибальченко, О. Флоринський.

Похвали заслуговують надійні помічники Л. М. Чорного В. М. Гончаров та С. М. Чудинювич.

«Чим же інші зайняті наші провідні мотоголки, які завдання стоять перед ними на найближчий час?» — запитують наші уболівальники.

Під завіс літнього спортивного сезону на Кіровоградщині ще відбудуться (в жовтні) традиційні республіканські кросові гонки на приз імені С. М. Кірова і мотокрос на Кубок України. До цих відповідальних зустрічей і готуються кращі мотокросисти клубів ДТСААФ.

Іноді від уболівальників мотоспорту можна почути й таке запитання (або скоріше парікання): «Чому тепер у Кіровограді так мало проводиться змагань на високому рівні?» Передусім слід зауважити, що явище це не таке вже й рідке. Судити самі. 1970 року на Закарпатській трасі відбулися фінальні республіканські змагання з мотокросу за програмою V Спартакіади, а в 1971—1972—1974 і 1976 роках у нас проходили Всесоюзні змагання з мотокросу. Крім того, майже щороку в Олександрії клубні команди республіки виборювали Кубок України, до цього треба додати й крос на приз імені С. М. Кірова.

Хіба не мало? Безумовно, порівняно з шістдесятими роками в сіддесятих у Кіровограді відбувалося менше великих змагань. Пояснюється це тенденцією розширення їхньої географії, що ніяк не виправдовує, маючи на увазі їхню пропалагандистську значущість серед молоді республіки.

Не слід забувати й те, що нова, Катеринопільська траса привадила багато приїждючих для автомобільних кросових гонок, які й відбуваються у нас в останні роки.

Щодо розширення географії проведення змагань, то в цьому напрямі діє й Федерація мотоспорту нашої області. Мотокросисти кроси та інші послідки вже не раз «виснажилися» в Кіровограді в Новоукраїну, Знам'янку, Олександрію, Світловодськ, Долину, Комарнівку. І це дозволяє позитивно сказати. В цих містах і районах спостерігається активізація в розвитку мотоспорту, тут дедалі з місцевих спортсменів досягають значного підвищення рівня майстерності. Такі команди на обласних змаганнях боролися за першість на рівні з кіровоградцями. Тоді в Олександрії на змаганнях на Кубок України прибули клубні команди не тільки з Кіровограда і з Києва, але й з Комарнівки та Знам'янки. І вони не раз показували себе на трасі. Це перший великий тому, що в разі розширення спортивно-технічної бази ДТСААФ на змагання простішого типу (такі, як фігурне водіння мотоциклів та багатоборство) переконливо до складних видів. Зростає їхня спортивно-технічна база, до керівництва секціями приходить досвідчені тренери, тому зростає й майстерність спортсменів.

А ЯК з масовістю в мотоспорті? Про це багато не скажеш. Воно не, порівняно з іншими видами спорту, не досить висока. Тоді процент мотоспортменів області від усіх охоплених військово-технічними гіндами спорту в організації ДТСААФ дорівнював 4-м. Вісім процентів від усіх підготовлених спортсменів становили мотокросисти.

В чому ж причина? Труднощі в розвитку мотоспорту, як і раніше повислилися районній й міській комітети ДТСААФ, в основному устуні, то, майже в кожному районі створено спортивно-технічні клуби, що мають можливість придбати необхідну спортивну техніку і налагодити роботу мотокросистів. Крім того, щороку зростає армія власників мототоків. Їх треба залучати до мототурів і готувати з них спортсменів, як це успішно роблять в Новоукраїнському районі, де в багатьох колективних первинних організаціях ДТСААФ функціують мотоспорт. У змаганнях тут беруть активну участь не тільки юнаки, а й дівчата.

Цього не скажеш про такі райони, як Добровеличківський, Устимівський, Петрівський та Вільшанський, де мотоспорт «пересувався» лише на папері.

Засім несправді й те, що з п'яти автошкіл ДТСААФ, які діють в області, мотоспортом по суті займаються лише дві — Кіровоградська та Олександрійська. А хіба ж в Ульянові, Малій Вишні чи Бобрині вірні умови для розвитку мотоспорту? Мабути, мотосекції в цих навчальних закладах не мають належної підтримки з боку адміністрації автошкіл і їхніх лизових оборонних та комсомольських організацій.

С. ОЛІГЕРСЬКИЙ, заступник завідувача позашкільним відділом пропаганди військового-патрістичного виховання молоді обкому ДТСААФ.

ЧЕМПІОНАТ

НІЧІЯ, АБО ПОРАЗКА ГЛЯДАЧІВ

«Зірка» — СКА (Київ) — 0:0

Київські армії мали можливість переконатися в тому, що «Зірка» — суперник більш ніж серйозний. Поразка вдома з рахунком 2:0, певно ж, не забулася, і в Кіровограді гості в першу чергу взяли під контроль форвардів «Зірки» та змінили оборону гравцями лізахисту. Не роблячи секрету з того, що очки їм дуже потрібні (адже заєчка дуэль армійських команд Одеси і Києва не на користь останніх), гості все ж рідко ризикували атакувати ворота «Зірки» більш-менш великими силами. Саме безпомилкова гра біля своїх воріт, чітка взаємодія гравців дала змогу київцям завершити матч унічию.

«Зірка» в матчі з київським СКА діяла піднесено і, незважаючи на нульову нічию, цілком може записати зустріч у свій бойовий актив. Футболісти вибили на поле максимально зібраними і, запропонувавши суперникові високій темп, випрimalи його до кінця матчу, перегравши київ на всіх ділянках поля. Голов у цьому цікавому матчі не було зафіксовано, хоча кіровоградці в кількох випадках були дуже близькими до мети. Вже в першому таймі Алексєєв, набагатою паралельно ліній воріт, по інерції провів м'яч на поз перед пустими воротами. У другому таймі, чудово обіграючи захисників, він ж вивів на удару північно Прохоренко. І лише в останню мить київний успіх побило м'яч на кутовий. Друга половина зустрічі особливо помітно виявила перевагу господарів. Хвилю двадцять кіровоградці не відпускали гостей з їхнього штрафного майданчика. Та захист армійців діяв самовіддано. На останніх хвилинах місії подачі кутового, м'яч буквально борсався під ногами футболістів на ліній воріт, але й на цей раз часта було на боці гостей.

Матч, безумовно, показав кращі якості «Зірки-77». Висока техніка, взаєморозуміння ліній, спрямованість на ворота, широка палітра тактичних маневрів — все це не могло залишити байдужими глядачів.

Гра суперників сподобалася всім, а ось поведінка окремих гравців уболівальників на стадіоні під час матчу не може не обурювати. Зустрічі мало не зупинили судді — на поле з трибуни полетіла порожня пляшка. Цей ганебний випадок не перший. Під час одного із серйозних матчів було виявлено тих, хто таким чином виражав свої емоції. З того часу, на жаль, було заборонено висити на трибуни пляшки з будь-якими речовинами. На жаль, з цієї після фінального свистка спостерігається злихом картина: до «роботи» приступують збирати порожніх пляшок. Мабути, варто згадати до тих, хто приходить на стадіон хуліганити, суворіших заходів. І обов'язок не тільки працівників міліції, а й усіх справжніх любителів футболу.

М. СОМОВ.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНИЙ КРОС.

Фінал обласного комсомольсько-професійного легкоатлетичного кросу відбувся в Олександрії. На дистанції 1500 метрів першою серед дівчат була Наталя Фалеева (Світловодськ). У юніорів на дистанції 2000 метрів перемогла кандидат у майстри спорту І Олександрій Озга Демеха. 3000 метрів — у жінок першою фінішує стрічку пересікала кандидат у майстри спорту Кіровоградка Любов Ручка. Олександрійський Віктор Спіденко не мав собі рівних серед юнаків, які змагалися з бігу на 3000 метрів. А його земляк Іван Шамбашенко переміг в забігові на 5000 метрів. Відставив у 8000 метрів першим подолав представник міста Чернівецької Олександрі Меркуш. У командному заліку на вищій підставі в'єдналися команди товариства «Авангард».

ФУТБОЛ. Північний клуб колективної фізкультури переміг у відкритій частині участі в розігрітій кубку кіровоградського заводу «Червона зірка». У фінальному поєдинку зустрілися спортсмени першого і третього металургійно-дільничних цехів. Матч з рахунком 2:0 вирішив футболіст першого цеху. Вони і стали володарями почесного трофею підтримки. Ім вручено диплом першого місцевого і переможця СКА (Київ) спортивного клубу «Зірка».

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

З 15 ВЕРЕСНЯ

ЦИРК «ПРАГА»

(Чехословаччина)

КОРОТКОЧАСНІ ГАСТРОЛІ В КІРОВОГРАДІ

Щодня — великі вистави у двох відділеннях.

У програмі — різноманітні жанри циркового мистецтва і групи дресированих тварин та хижаків:

СЛОНИ, КОНІ, ТИГРИ, ВЕДМЕДІ.

Початок вистав — о 19 год. 30 хв. У суботу і неділю — по три вистави: об 11 год. 30 хв., о 15 год. і 19 год. 30 хв.

Квитки продаються в касах цирку, розташованих на площі Профспілок (біля «Дитячого сейту»).

Каси працюють з 8 по 20 год.

Конструкція цирку на 2200 місць розташована на майданчику біля колишнього меблевого комбінату.

Проезд тролейбусами №№ 1, 2, 3, 4, 5 та автобусами №№ 4, 5, 8, 20 до зупинки ДТСААФ та «Меблений комбінат» (колишній).

ДИРЕКЦІЯ ЦИРКУ.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу літєв і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патрістичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград. Газета печатається на українському мові.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.